

Pataki István

a selyembárány szabadulására

a hajnali homályban
seggenülő hodályban
nekinyomult falának
gömbölydeden falánkan

hodályának ajtaján
hová fejem hajtánám
éhen-szomjan bégetett
hallgatva az énekem:

„jer szabadba szép faggyúsom
rotyogásra vár a húsom
telj meg vele szegény árva
míg a többi vár sorára

hű pulimat megszítom
nyíló kelyhet megpuszilom
puszilgatom amíg bírom
nyílik-zárul kehely, szírom

ha mindened tágra tárod
megsimogat jó bojtárod
etetésed meg se kottyán
heverészhetsz jóllalkottan”

bevetés előtt a mindennapi betévőjért

búbosnak búbosa
búbos kemencéje
kemencének fala
ó ahogyan lépked
türemlik hullámzik
befűtésre várva
mint nyárfateknőben
kidagasztott tészta
nyersen is majszolom
a gömböly dagadót
duzzadjon is minden
kemencébe való

a bevetés előtt
jó kemence óre
a türemlő falnak
állva nekidőlve
kemence szájánál
az irányt mutatja
büszkén meredezve
a szénvonó rúdja

egy óvatos hölgynek

ne törődjön azokkal
 kik javíthatatlannak tartanak
 nem viszem oda
 ahol a part szakad
 se omló hídra
 matasson rajtam
 úgy mintha javítna
 hiszen látja
 az út szélén
 ama jármű is
 javíthatatlannak tűnhet
 alája mégis
 alája befeküdtek

játsszunk

– *altató helyett*

padlásomon menyétek
 görgetik diómat
 ideleln is pörgetik
 menyétderekúak

játszatok csak játszatok
 bátran önfeledten
 az sem baj ha sosem jön
 álom a szememre

intelem egy csípőnadrágos hölgynek

ne rángasd gyönyörűm
 nadrágod folyton
 ne cibáld
 felfelé vissza
 csípőd ívére
 hadd csússzon csússzon le
 forrjon a hím vére
 essen csak essen le
 zizegve hessenve
 mint levél a fűre
 (a gravitáció is érvényesülne)
 nyelje el vágyam örvénye
 éljen a szabadesés
 a természet
 és természetem törvénye
 ne tégy ellene
 engedd el gyönyörűm
 engedd el
 (ami alatta marad – lesegítem
 ujbegygel-heggyel)

poetica practica

azóta mondogatja
hogy nyitott könyv
mióta benne volt könyvjelző
igaza lehet
hasonlatos új kötetemhez
nyomatás előtt
át kell nézmem
bár tudom régtől
hova kell a vessző
ékesre az ékezet
a simítás mégis
lényeges művelet
miként a tördelés szellősen

ne is lazán
ne túl tömötten
a behívó elősző
rezdülő bimbó
s a fülszöveg
fülébe suttogott üzenet
és éppúgy kézbe veszem
mint az első példányt
jöjjön a rácsodálkozás
a simogatás
első és hátsó borítóján

sic non transit gloria

dicsőségben terjeszkedett
három tenger mosta partját
míg költői terpeszkedtek
sok-sok múzsa seggepartján

befogadott néhány népet
a múlandó dicsőségben
s addig-addig dédelgette
míg fogytán lett saját népe

kiket költők fogadtak be
hálát adtak mind az égnek
többszörösen is nyomottan
sosem voltak kisebbségben

még ha hűtlenek is lettek
alávaló alattvalók
nem lázadt fel egyikük sem
megtértek mind felül s alól

gyereket is szültek olykor
jó költők jó nemzetének
s dicsőségben terpeszkedve
zengi őket sok-sok ének